

frem opmuntrende at læse, hvorledes et fremragende Medlem af det radikale Parti, tror jeg, det var, sagde, at han kunde tænke sig, at et af de Omraader, hvor Socialdemokrater og Radikale i Fremtiden kunde virke sammen, var netop Militærordningen, og det vandt jo ogsaa straks begejstret Tilslutning fra den anden Side. Det var nu et af de Punkter, hvor man søgte sammen; der var nok, der skilte. Men det maa paa den anden Side forbyde sig det Spørgsmaal, om det, man nu skulde enes om, skulde være — for at citere de paagældende Hovedorganer — det socialdemokratiske Paredeforslag eller det radikale Forslag, som var uden Hoved eller Hale. Hvilket af de to Forslag man skulde enes om, og hvor dette frugtbringende Samarbejde skulde finde Sted, vilde det være interessant at faa at vide; men det faar vi vel intet at vide om ved denne Lejlighed. De Herrer kan nok blive enige om een Ting, nemlig om at søge at spænde Ben, og det er ogsaa en Form for Enighed; men jeg maa dog sige, at naar man paa Forhaand staar overfor den sikre Overbevisning, at det ikke vil lykkes at spænde Ben, forstaar jeg i Grunden ikke, at der kan være saa megen Fornøjelse ved Idrætten. Og det vil ikke lykkes at spænde Ben, thi det konservative Parti vil stemme for Gennemførelsen af dette Lovforslag.

P. Munch: Det er ikke for os nogen Overraskelse, at det konservative Parti vil stemme for dette Forslag, og jeg tænker heller ikke, det vil være nogen Overraskelse for det ærede Medlem, at vort Parti vil stemme imod det. Saaledes som Forslaget foreligger, indeholder det jo 3 Ting af større Rækkevidde. Den vigtigste af disse findes i den kortfattede § 4, hvor der bevilges 30 Millioner til ekstraordinære Militærdgifter. Den Aften i Sommer, da vi sluttede Militærdiskussionen her i Tinget, rettede den højtærede Statsminister en Appel til det konservative Folkeparti for at trække de sidste vaklende og tvivlende med. Han sagde ved denne Lejlighed: „Europa er dødstræt, udmattet efter den frygtelige Verdenskrig, og der er, tror jeg, ikke Udsigt til, at det Skuespil, vi har

gennemlevet, vil gentage sig i nogen for os overskuelig Fremtid“. Dette er den Forudsætning, udfra hvilken den højtærede Statsminister i Sommer anbefalede Militærløvene til Gennemførelse. Hvis denne Forudsætning slaar til, forekommer det mig unægtelig højt besynderligt, at vi nu skal staa overfor et meget stærkt Pres fra de toneangivende Partiers Side til Gennemførelse af Udgifter paa 40 Mill. Kr., deraf 30 Mill. Kr. til nyt Krigsmateriel. Over alt det Krigsmateriel, der her er Tale om, har vi jo fra Militærkommissionen en Fortegnelse. Det er alt sammen af en saadan Karakter, at det kun kan have Betydning for en Hær, der tænkes anvendt til Deltagelse i storstilede Kampe af lignende Art som dem, der fandt Sted under Verdenskrigen. En Hær til Løsning af de beskedne Opgaver, som overhovedet kan løses med det Militærvæsen, der er tilvejebragt Grundlag for i Danmark ved den nye Militærordning, vil ikke have praktisk Brug for et Krigsmateriel af den Karakter, som her er Tale om. Men ganske vist vil disse Anskaffelser heller ikke forslaa, hvis danske Tropper virkelig skulde tage Del i Kampe af alvorlig Karakter; der vil da behøves Anskaffelse af langt kostbarere Militærredskaber; der vil da være Brug for Anskaffelse af Tanks, for langt flere Flyvemaskiner end dem, der her bliver Penge til, og der vil da være Brug for Anskaffelser af Ammunition i et Omfang, som der jo slet ikke er Tale om at tilvejebringe Mulighed for ved disse Bevillinger. De Bevillinger, der her gives, er kun egnet til at give en Art Trøst for Gennemførelsen af Militærløvene overfor de militære og de Konservative, som ikke fandt sig tilfredsstillende; de er ikke af en saadan Karakter, at de kan gøre dette i Forvejen til virkelig Kamp uanvendelige Militærvæsen anvendeligt dertil. Og dertil kommer jo, at om det Krigsmateriel, der her foreslaas anskaffet, kan man sige, at der er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at hvis der skulde blive Brug for det noget ud i Fremtiden — naar den Tid, den højtærede Statsminister kan overskue, er til Ende —, da vil det være forældet og uanvendeligt. Jeg kan nævne som Eksempel derpaa, at der her foreslaas Anskaffelse af Gasmasker for 1 200 000 Kr. Nu er der vel ikke et Menne-